

Zpět na seznam knih

Obsah ukázky

Mosty.....	2
Toulka.....	3
U staré školy.....	4
Výčep má jméno školy.....	5

Mosty

...Mosty jsou spony do vlasů z bezedné šperkovnice Prahy, kterými Čas – dárcce, bez ohledu na cenu a řád, ozdobil vlasový ohon Vltavy. Tyto spony jsou zároveň sošnými mobily, po kterých se neustále pohybují jako v pouťovém kaleidoskopu různobarevná sklíčka, lidi, tramvaje, autobusy. Vltavě nestačí, že nosí všechny najednou. Sama střídá extrémní přelivy jako žena, která má věčnou a nezdůvodnitelnou potřebu šokovat. Vltava, jako každá velká dáma, se nechává česat. Dříve to byli šífáci, kteří táhli svůj hřeben vorů až odněkud ze Šumavy a s česáním zároveň parfémovali řeku jehličím s pryskyřicí...

[Zpět na začátek ukázky](#)

Toulka

Toulka je oblé krásné sousoší

touhou nám dlaně zakříví

Touha je v mužích jako Jánošík

a záhadná

zůstává

Cítím tu sílu dávných svítání

kdy límec košil škrtvá

Touha je gratis Není k dostání

Tím záhadná

Zůstává

[Zpět na začátek ukázky](#)

U staré školy

...U staré školy je hospoda, která se jmenuje po židovské škole, která zde stávala před asanací. Roh Bílkové a Dušní byl tehdy zcela jinde – s ohledem na větrnou růžici světa – než je dnes. Tato hospoda je důstojným mauzoleem Villona, Tichého, nádherného malíře Borise Soukupa, bývalého scénografa divadla Na zábradlí, který donutil svou výpravou Hanu Hegerovou, aby si na jevišti šlapala po svém vlastním rozfázovaném ofotografovaném a zvětšeném obličejí, a byl tak nešťastně šťastný v duševním soužitím s Dostojevským i Mikuláškem, že umřel z hladu a z pití ve spánku. Malíř Mirek Váša, který kongeniálně ilustroval básně Františka Gellnera, že by z něj měl jeho pedagog, další Franta – Tichý, jistě radost, uvazuje na sloup osvětlení svého pekinéze a pajdá přes schody za „světlem“ dalšího vidoucího Ládi Böhma, malíře a vrátného v saku padesátých let. Jeho grafiky žen jsou jako od šestnáctiletého, který to umí.

V hospodě U Staré školy se Vrba sprátilil s kanadskými hokejisty z Calgary Flames

Tady, U staré školy, nastalo opravdové splynutí tříd, které nikdo nikdy neodhlasoval. Řemeslníci, kriminálníci, umělci, bývalé krásky, vysokoškolští profesori a bigbíti vstupují do toho dřevem vyloženého Papinova hrnce, aby se pomocí půllitrů pražanu a opalizujících rumů stali sami sebou. Dívám se na to všechno z okna v Dušní ulici, a když začne pojistka hrnce pískat, jdu mezi ně. Spěchám, abych nezmeškal odjezd do minulosti i budoucnosti...

[Zpět na začátek ukázky](#)

Výčep má jméno školy

Výčep má jméno Školy

Je tu noc od rána

Po stý čte Alkoholy

servírka vzdělaná

Guillaume psal jí Pásmo

s Pastýřkou Eiffelkou

Když nás má konečně skásnout

dělá to pastelkou

Výčep má otisk prstů

jeansů – modráků

I já tam pár básní chrstnul

slítlejch s oblaků

Vím že není to Pásmo

Píšu na tácek

Tak už jdi servírko zhasnout

a do snů se mi nevracej

[Zpět na začátek ukázky](#)